

2015. március 8. – Nagyböjt 3. vasárnapja – Jn 2,13-25 – Jogos indulat

Az indulat az egészséges lelkű ember rendszeres megnyilvánulása. Amikor nem értünk valamivel egyet, amikor vérlázító esztelenséggel, gazemberséggel találkozunk, amikor kihoznak bennünket a sodrunkból, amikor elfogy a türelmünk, akkor indulat keletkezik bennünk. De egyáltalán nem mindegy, hogyan vezetjük le, mit teszünk, mondunk feszültségeink idején. Aki ilyenkor dühöng, káromkodik, tör-zúz, üvöltözik, sérteget, verekszik, megsértődik, az még nem jutott el a fegyelmezett ember szintjére. Pedig ilyenkor nemcsak fegyelmezettnek, hanem jézusi magatartásúnak is kell lenni.

Jézus példája, gyakorlata nagy tanítás. Miért volt Jézus dühös, amikor meglátta a jeruzsálemi templom udvarában az árusokat és a pénzváltókat?

A zsidók az Egyiptomból való szabadulást ünnepelték a pászkaünnepen. Jeruzsálem 30 km-es távolságából mindenkinek ide kellett zarándokolnia, de jöttek távolból is. Évente egyszer zarándokként kellett megjelenni a fővárosban. 19 éves kortól kezdve templomadót kellett fizetni. Sokféle pénz volt forgalomban, de csak galileai sékelben lehetett templomadót fizetni, ezért voltak ott a pénzváltók. A templomadó egy munkás kétnapi bére volt, de a pénzváltók drágábban váltották be (gyakorlatilag háromnapi munkabért kellett befizetni), ezért a pénzváltóknak óriási hasznuk lett (a zarándokok terhére).

Sokféle állatáldozatot mutattak be a templomban, és az állatokat a templom előcsarnokában kellett megvásárolni. A felügyelő állapította meg az állat hibátlanságát, de a nem a templomból származó állatokat hibásnak minősítette. Csakhogy a templom előcsarnokában megvett állatok nyolcszor többbe kerültek, mint a kintiek. Ez nyilvánvaló uzsoráskodás volt (Gyökössy Endre: János evangéliuma, 42-45. oldal).

Tehát Jézus szembesült a zarándokok kifosztásával, az uzsoráskodással, és arról is biztosan volt információja, hogy az aktuális főpapnak mindebből óriási haszna származott. Ebből keletkezett Jézus indulata. Kikergette, kiutasította mindazokat a templomból, akik akadályozták a templom igazi funkciójának működését.

De Jézus a korbácsot nem adta át tanítványainak. Az ő indulatának célja nem mások megsemmisítése, megalázása volt, hanem a tanítás. Meg kell tanulni bánni az indulatainkkal, a feszültségeinkkel. Jézus kijelölte az emberi indulat határait: nem csaphat át szeretetlenségbe, erőszakba, hisztériába, rombolásba. A fegyelmezett indulatnak tanító ereje van.

A teológia ideje alatt sokat futballoztunk. A foci alkalmas arra, hogy veszekedjünk, indulatba jöjjünk. Velem ez sokszor előfordult. Ezért elhatároztam, hogy inkább egyedül megyek le labdázni, mert a kispapok közötti veszekedés botrányos. Rugdaltam a labdát a győri püspökvár fülesbástyája falának, a többiek pedig jót szórakoztak ezen az emeleti ablakokból. Akkor egy felsőbbéves odahívott, és azt mondta, nem ez az igazi megoldás. Igaza volt. Később megtanultam a relaxációt, ami sokat javított indulatos természetemen.

Dombi Feri bácsi tanította meg évtizedekkel ezelőtt nekem is: ha nem sikerül valami, ha ráütök az ujjamra, ha elesek, ha valamit nem tudok azonnal megoldani, akkor az indulat helyett inkább azt mondjam: „Dicsőség az Úrnak!” Meg lehet tanulni, csak sokat kell gyakorolni.

Vincze József, Pér